

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

D R E F: ifrån Fru Birte Louise Almqvist och Herr Commissionsarien
Carl Gustaf Almqvist, till Fru Gustava Eleonora Lindahl i Norra
Köping; det. Stockholm, den 29 Dec. 1791.

Innehåll:

Det äldre Käraste Notifications- Brev ifrån den äldre Syffen om sin
Svöllop till den yngre, jämte några lyckfeliga keder ifrån den få älska
värde Svågern.

Min lilla äldrebästa Stafra!

Jag kan intet nog tacka Dig, nog exprimera Dig min ömsa
Tacksamhet för Dit lilla fiffa charmanta Brev -- Nu skrifer jag
Dig till för fjortse gången ifrån mitt lilla fälla Hem -- Gud!
hvilka känslor förena sig inom detta hjerta, som aldrig skal
uphöra at tacka Dig för Dina ömsa Nulfigneller! Ack! tacka
äfvén Din lilla söta Lindahl och Din få högt Estimable
Herr Svärfar -- jag förfäkrar Dig, at jag ej kunnat hålla
tillbaka några hetu Tacksamhets- tårar -- ack! Bästa Du!
måtte de fåga Dig det, som min penna är för fårag at tolka!
jag vet at Du förlåter det, efter detta fel ej härrör af mitt hjerta.

Nu, Bästa lilla Stafra, vil jag litet detaillera för Dig
Jul-afton samt mina öden derefter -- ingen människa
visste af at jag skulle stå Brud, utän allt var ganska
hemligt ända till jag var klädd (hvilket var mycket
en negligé); då ropade söta mor pigorna, för at fåga dem
at jag i qväll skulle vigas; och sedan, för at visa lilla
beskedliga Martin en attention, bad hon honom äfvén
komma upp och se mig -- Du kan aldrig tro hvad han
blef bestört; men efter en liten moment tog han begge
mina händer och kyföte och med sin intressanta goda
uppsyn önskade mig lycka -- jag tillfrår at då kunde
jag inte längre hålla mig för gråta; men få ropade
jag mig snart, och sedan undvek jag alla möjliga
andra touchante tilfällen. -- Så kom den venerable
Pastor Lithander; detta var ej heller utan intryck --
men

Collecio
Gjornelliana

men min lilla Charles lät litet vänta på sig, hvilket var
min lycka - ärteligen kom han - Stafva! jag lämnar
med hvad glädje, ångflan och förvirring, jag såg honom
inkomma - - ack! hvilken liten Söt och hyggelig människa -
jag vill ej, jag kan ej beskriva Dig honom - - allt gick
gångsamt lyckligt. - och vid bordet åt jag Din Skål i de deliciösa
Syltfakerna. Sedan drucko vi alla alla Din och Din lilla
Mors Skål med de ömaste och varmaste künstler i det Din Din
lilla Lindahl skickat Söta Far; det är det bästa vin som ges,
säger den som förstär sig derpå. - ack! min sanna har jag
glömt at säga Dig, at vår uprigtige vän, Björkegren, samt
älfven äfven hedrade mig på denna glada dag och voro med.
När vi hade ätit, foro vi hem (til mig, nota bene!) i två
vagnar: Söta Far, jag, älfven och Stechau sato i en vagn;
Söta Mor, lilla Charles, Björkegren och Calle i den andra -
Men nu kan jag ej längre beskriva Dig; det går öfver min
förmåga: endast vil säga Dig, at min Söta och Charmante
Charles upstänkt alla möjliga attentioner för at göra mig lycklig;
liksom hade han fruktat, at jag ej med hans dygdiga och
bäskedliga hjerta enfamt taummat blifva fullkomligt lycklig.
Detta är också den enda oförrätt den lilla byggen har gjort mig,
och derigenom har han äfven betagit mig alla möjliga
moyens at på minsta sätt kunna reiproquera - ja, jag
försäkrar Dig, lilla Söta Stafva, at jag ej kan sända mig
eller kasta mina ögon någon stans, utan at ständigt
blifva varse något nytt af hans godhet. Det är visst, at
han väcker all min förundran, at vid så unga år förena
så mycken godhet och förstånd tillika med et så intressant
hyggligt utseende. ack! bästa vän, det är mer än Din
lilla ofullkomliga Louise förtjenar och kan göra sig värdig af.
I Tisdags eller Tredje-dagen hade Söta Mor hemkomöl,
på hvilket alla de ^{när} messa släktingar voro tillika med Hallman
och begge Martinerna. Du må tro, at jag har haft många
visiter, och några har jag äfven sjelf gjort. Med det snaraste
tänker jag nu afböda mig mina skyldigheter, at en dag
hafva alla hos mig; men sedan skal jag också med
gärne

Öfne armar omfanna din Sålhet, den dytka, som
Forsyuen varit god nog at stöpa på mig. i dag har jag
för första gängen varit så lycklig och haft Löta Far och
Mor samt lilla befteliga Mlle Annet til middagen:
Du kan aldrig föreställa Dig hvad det har roat mig. —
Ack! medan jag kommer det ihog skal jag mycket
hälpa Dig ifrån Abberne, och i synnerhet ifrån Abbe
de France: de ha begge i dag gjort mig sin visite. —
Nu, lilla bäska Du, har jag berättat Dig allt. — Jag hinner
ej mer än oändeligen tacka Dig för din Godhet, at vilka
ha min och lilla Charles Silhouetter (har jag gifvat rätt?).
Lilla bäska Staffa, dem skal Du visst få; jag vore visst
ovärdig din Vänfkap, om jag skulle neka Dig det. —
Löta Du, ifrån Calle skal jag mycket hälpa; han vet
ej om han hinner Gref skrifva. — Nu ber jag Dig
omfanna din lilla Lindahl, och taga din respectable
Mors Svärfars hand och kyssa på mina vägnar,
samt tacka honom för så mycket utmärkt Godhet,
som han visat Dig. — Adieu, adieu! jag innesluter
mig i din Vänfkap, och lever med emaste tiggispenhet

Din beständiga Vän,
Louise Gjörwell.

P.S. Förlet detta fästliga Skurf! men jag tänker stryka
öfver med karfoten, och låta lilla Charles fästa, och
därigenom vinna usfält.

ag!

Min lilla Stafva! Förlat mig den friheten, at utan
brus på min Louise's Brev tacka Dig för all den Vänskap
och Ömhet Du behogat hedra mig med. - Den tid är nu
kommen, hvarom Vi förtroligt samtalade på landet
vid Norrköping. - Din Lyfter är nu min Vän, min
maka, mitt allt. - Mitt hjertas önskningar äro uppfylde,
och jag längtar ej efter större Lycka än den jag äger.
Måtte den blifva lika varaktig som den är fullkomlig!
Så saknar jag ingen annan sällhet än den, at få
sammanleva med våra älskade Vänner, Stafva och
Lindahl, som Du tackes uprigtigt hjälpa.

Charles.

Nu allt hvad min Louise skrifer om mina arrange-
menter för henne, finner jag vara dels öfverdrifvet,
dels ogrundadt.